

40 Денъ се печехъ ѿ горешинага, а ноца (земнехъ) ѿ мразжъ: и вѣраше сѣно ми отъ очите мѣ.

41 Двадесетъ години сега се намѣрѣвамъ въ домъ ти: четиринадесетъ години ти ракоуихъ за двѣте ти дѣщери, и шесть години за овцыте ти: и промѣнилъ си мѣздовоздааніево мидесетъ пѣти.

42 Ако не беше съ менѣ Богъ на-отца ми, Богъ на-Авраама, и страхо на-Исаака, отистина пражденъ щеше ты да ме испративъ сега. Видѣ Богъ вѣдствіево мое, и трѣдждъ на-ржцѣте мои, и шбличи (те) вчера презъ ноцѣта.

43 Отговори Лаванъ, и рече на Іакова: дѣщерите (тѣа сѣ) дѣщери мои, и сыновете (тѣа) сынове мои, и овцыте (тѣа) овцы мои, и сичко колкото гледашъ мое е: и що ли да направимъ днесъ на тыа мои дѣщери, или на чадата имъ, които изнародиха?

44 Прїиди прочее сега, нека направиме уговоръ, азъ и ты: за да е во свидѣтельство междъ мене и тебе.

45 И зема Іаковъ камень, и постави го столпъ.

46 И рече Іаковъ на братїята си: соверете каменіе: и земаха каменѣ, и направиха грамадж: и падоха тамъ на грамадата.

47 И Лаванъ ѿ нарече Іегаръ Вахадѣа (грамада свидѣтелствена, по Халдейскїи): а Іаковъ нарече ѿ Галеедъ (гора свидѣтелствена, по Еврейскїи).

48 И рече Лаванъ: таа грамада (е) днесъ свидѣтельство междъ мене и тебе. Заради това се нарече името ѿ Галеедъ:

49 И Жиспа (падарница): защото рече: нека при-